

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 135/2011-6

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 6. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Š. K., t. č. vo väzbe, vo veci namietaného porušenia základného práva na právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 v spojení s čl. 47 ods. 3 a čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica sp. zn. Tp 62/2010 z 25. januára 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. K. o d m i e t a pre nedostatok svojej právomoci.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. februára 2011 doručená sťažnosť Š. K. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie základného práva na právnu pomoc podľa čl. 47 ods. 2 v spojení s čl. 47 ods. 3 a čl. 12 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) uznesením Špecializovaného trestného súdu, pracovisko Banská Bystrica (ďalej len „špecializovaný trestný súd“) sp. zn. Tp 62/2010 z 25. januára 2011.

Zo sťažnosti najmä vyplýva, že sudca pre prípravné konanie špecializovaného trestného súdu rozhodol uznesením sp. zn. Tp 62/2010 z 25. januára 2011 o predĺžení väzby sťažovateľa. V tomto konaní podľa názoru sťažovateľa boli porušené jeho základné práva, keďže sudca pre prípravné konanie „začal konanie o predĺžení väzby bez prítomnosti môjho obhajcu... nakoľko nie som dostatočne právne spôsobilý, nedokázal som sa dostatočne obhajovať“.

Sťažovateľ v závere svojej sťažnosti navrhuje vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie základných práv podľa čl. 47 ods. 2 a 3 a čl. 12 ods. 1 ústavy s tým, aby bolo uznesenie o predĺžení väzby zrušené.

Podľa zistenia ústavného súdu sťažovateľ podal proti napadnutému uzneseniu špecializovaného trestného súdu sťažnosť, o ktorej rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) uznesením sp. zn. 4 Tost 3/2011 zo 7. februára 2011 tak, že sťažnosť podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd

právosť, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Ústavný súd konštatuje, že nie je v jeho právomoci o merite predmetnej sťažnosti konať a rozhodnúť.

Ako to vyplýva z citovaného ustanovenia čl. 127 ods. 1 ústavy, právomoc ústavného súdu poskytovať ochranu základným právam a slobodám je daná iba subsidiárne, teda iba vtedy, ak poskytovanie tejto ochrany nie je v právomoci všeobecných súdov. V danom prípade proti uzneseniu špecializovaného trestného súdu sp. zn. Tp 62/2010 z 25. januára 2011 bola prípustná sťažnosť ako riadny opravný prostriedok, ktorú sťažovateľ aj využil. To znamená, že právomoc poskytnúť ochranu označeným právam sťažovateľa mal najvyšší súd v riadnom opravnom konaní, ktorý v danej veci aj rozhodol. Tým je zároveň vylúčená právomoc ústavného súdu.

Z uvedených dôvodov ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u ě n í e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 6. apríla 2011